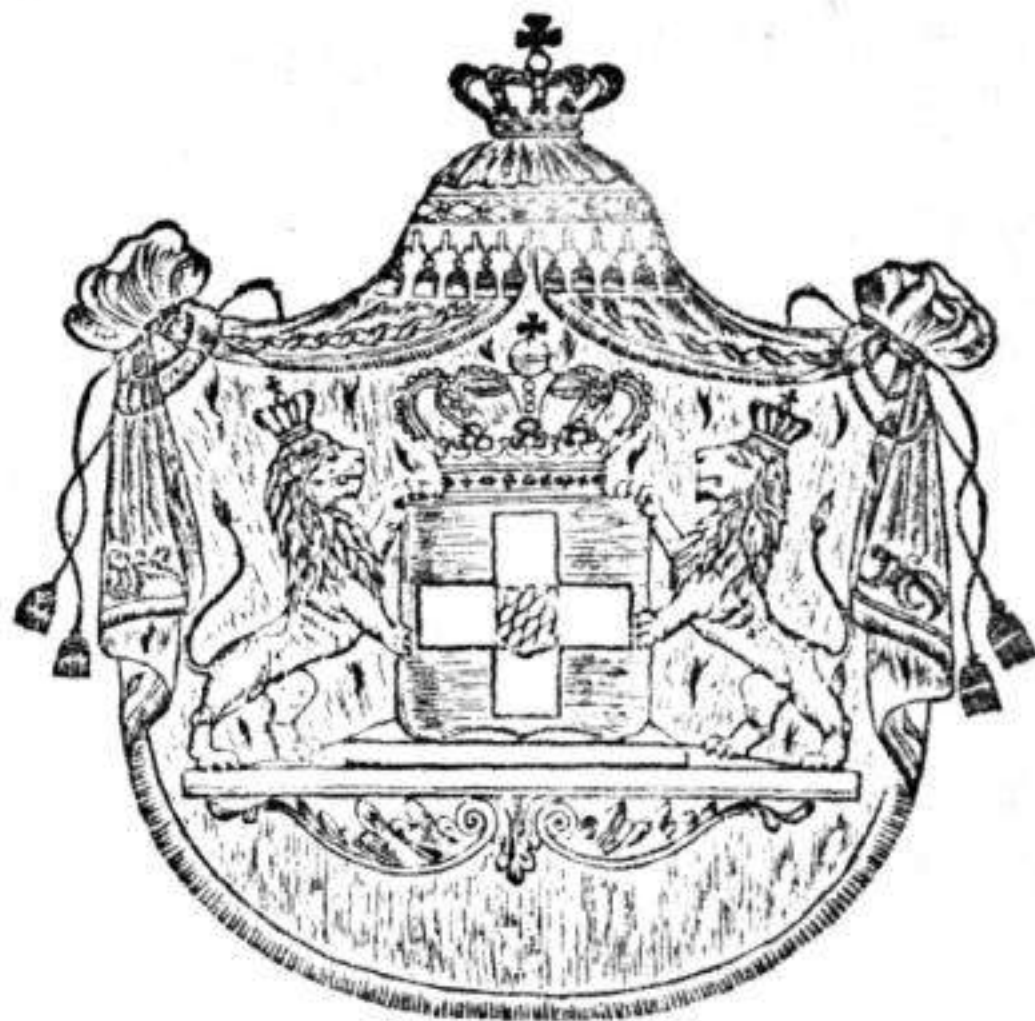

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 7.

1838.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 Φεβρουαρίου.

Συνθήκη περί ναυτιλίας και εμπορίας μεταξύ του Μεγαλειοτάτου Βασιλέως της Ελλάδος και της Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Ιρλανδίας, υπογραφείσα εν Λονδίνο την 22 Σεπτεμβρίου [4 'Οκτωβρ.] και της οποίας αι επικυρώσεις αντηλλάχθησαν επίσης εν Λονδίνο την 3 [15] 'Ιανουαρίου 1838.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

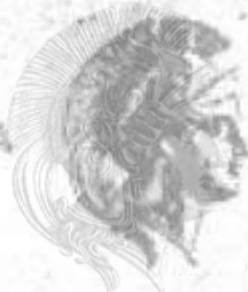
Αηλοποιούμεν προς ούς τινες ἀνήκει ότι, συντεθείσης την 22 Σεπτεμβρίου (4 'Οκτωβρίου) 1837 μεταξύ 'Ημῶν και της Μεγαλειοτάτης Βασιλίσσης του 'Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρεταννίας και Ιρλανδίας συνθήκης περί εμπορίας και ναυτιλίας, ἥς τὸ περιεχόμενον ἔπεται:

Ὁ Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς 'Ελλάδος και ἡ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ 'Ηνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας και 'Ιρλανδίας, ἐπιθυμούντες νὰ ἐκτείνωσι και ρυθμίσωσι τὰς μεταξύ τῶν ὑπηκόων τῶν ἐμπορικὰς σχέσεις δι' ἐπὶ τοῦ τῶ συνθήκης, διώρισαν πρὸς σύνταξιν αὐτῆς πληρεξουσίου: Τῶν: ὁ μὲν Μεγαλειότατος Βασιλεὺς τῆς 'Ελλάδος τὸν Κύριον Σπυρίδωνα Τρικούπην, Σύμβουλον τῆς Ἐπικρατείας Αὐτοῦ εἰς ἑκτακτον ὑπηρεσίαν, ἑκτακτον Αὐτοῦ ἀπεσταλμένον και πληρεξούσιον Ὑπουργὸν παρὰ τῇ Α. Μ. τῇ Βασιλίσσῃ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας και 'Ιρλανδίας, ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Αὐτοῦ τάγματος τοῦ Σωτῆρος, Μεγαλότταυρον τοῦ Ἀμερικανικοῦ τάγματος τῆς Καθολικῆς 'Ισχυρίας: ἡ δὲ Μεγαλειοτάτη Βασίλισσα τοῦ

Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας και 'Ιρλανδίας, τὸν ἐντιμότατον Ἑρρίκον Ἰωάννην Ἀντικόμητα Παλμερτῶνα, Βαρῶνον Τέμπλε, Πατρίκιον τῆς 'Ιρλανδίας, Σύμβουλον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μεγαλειότητος εἰς τὸ ἰδιαιτέρον Αὐτῆς Συμβούλιον, Ἱππότην Μεγαλόσταυρον τοῦ ἐντιμοτάτου τάγματος τοῦ Λουτροῦ, μέλος τῆς Βουλῆς, και πρῶτιστον Αὐτῆς Γραμματεὰ τῆς Ἐπικρατείας, διευθύνοντα τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Σχέσεων Ἱπουργεῖον, οἵτινες, μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν πληρεξουσίων Αὐτῶν ἐγγράφων εὐρεθέντων ἐν τάξει και κατὰ τοὺς ἀπαιτούμενους τύπους, συνέθεντο και συνεφώνησαν τὰ ἑξῆς ἄρθρα:

Ἄρθρ. 1.

Ἀπὸ τῆς τῶν επικυρώσεων τῆς παρούσης συνθήκης

aucune compagnie, corporation, ou agent agissant au nom ou sous l'autorité de l'un des deux gouvernemens, aucune préférence quelconque pour l'achat d'aucune production du sol ou de l'industrie de l'un des deux Etats, importées dans le territoire du l'autre à cause ou en considération de la nationalité du navire qui aurait transporté cette production; la vraie intention et volonté des hautes Parties contractantes, étant qu'aucune différence ou distinction quelconque n'ait lieu à cet égard.

Art. VI.

Afin d'éviter tout mal-entendu par rapport aux réglemens qui doivent déterminer les conditions qui constituent un bâtiment Grec, ou un bâtiment Anglais, ils est convenu que, seront considérés comme bâtimens grecs tous les bâtimens construits dans les limites de la Grèce, ou qui auraient été pris sur l'ennemi par des bâtimens de guerre du gouvernement grec, ou par des sujets grecs munis de lettres de marque et qui auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans une cour de prises du Royaume de la Grèce et qui seraient la propriété entière d'un ou de plusieurs sujets de la Grèce, et dont le capitaine et trois quarts de l'équipage sont sujets de la Grèce. Seront également considérés comme bâtimens Anglais, tous les bâtimens construits dans les Etats de Sa Majesté Britannique et tous ceux qui, après avoir été pris sur l'ennemi par des bâtimens de guerre de Sa Majesté Britannique ou par des sujets de Sa dite Majesté, munis de lettres de marque de l'amirauté, auraient été régulièrement déclarés de bonne prise dans une cour de prises de Sa dite Majesté, de même que tous les bâtimens qui auraient été condamnés dans une cour compétente pour une contravention aux lois contre la traite des noirs et qui seraient possédés, navigués et enrégistrés selon les lois de la grande Bretagne.

Art. VII.

S'il arrive que quelque navire de guerre ou de commerce de l'une des deux nations fasse naufrage sur les côtes de l'autre, tous les débris de ces navires de guerre ou de commerce, ou de leurs agrès et apparaux et tous les objets et marchandises qui seraient sauvés, ou leur produit; de même que les papiers qui seraient trouvés sur le navire, seront soigneusement gardés jusqu'au moment où ils seraient réclamés par les propriétaires, ou par leurs agens dûment autorisés, ou par les consuls respectifs agissant pour le district où le naufrage aurait eu lieu, si la réclamation est faite dans les délais fixés par les lois en vigueur dans les Etats des hautes Parties contractantes; et tel consul, propriétaire, ou agent, n'aura à payer pour les dépenses encourues pour la conservation de la propriété, et pour le taux du sauvetage, que ce qui aurait été payé, en cas pareils, par un Navire National; et les dits objets et marchandises sauvés du naufrage, ne seront assujettis au paiement de droits qu'en tant qu'on en disposerait pour être consommés dans le pays.

Art. VIII.

Sa Majesté le Roi de la Grèce et Sa Majesté Britannique sont convenues, que chacune des hautes Parties contractantes aura le droit de nommer des Consuls généraux, Consuls, et Vices Consuls, dans tous les ports des possessions de l'autre partie contractante, où ces fonctionnaires seraient jugés nécessaires pour le développement du commerce, et pour la protection des intérêts commerciaux des sujets de l'autre Etat; et il est expressément stipulé, que ces Consuls, quelque rang qu'ils aient, seront traités dans le pays où ils résident à l'égal de ceux de la nation la plus favorisée.

Art. IX.

Sa Majesté Britannique consent à accorder aux sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce les mêmes facilités et privilèges, quant au commerce à faire par les bâtimens grecs avec les possessions de Sa Majesté Britannique dans les Indes Orientales, dont jouissent ou pourront jouir en vertu de tout traité ou acte du parlement, les sujets ou citoyens de la nation la plus favorisée; bien entendu toutefois, que les lois, règles, réglemens et restrictions, qui sont ou qui pourront devenir applicables aux vaisseaux et aux sujets de tout autre pays étranger, jouissant des mêmes facilités et privilèges, pour faire le commerce avec les dites possessions, seront également applicables aux sujets du Roi de la Grèce.

ἀλλαγῆς καὶ μετ' αὐτὴν, τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, καὶ, ἀμοιβαίως, τὰ Ἀγγλικά πλοῖα τὰ εἰσερχόμενα εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ τὰ ἐξερχόμενα τῶν λιμένων τούτων, δὲν θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς δικαιώματα ἢ ὅαρη ὑποκαρδῆποτε φύσεως ἄλλα ἢ μεγαλύτερα, παρ' ὅσα ἤδη ἐπιβάλλονται, ἢ ἀπολούθως δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι παρ' ἑκατέρας τῶν Ἐπικρατειῶν, εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, κατὰ τὴν εἰσοδὸν τῶν εἰς τοὺς λιμένας αὐτοὺς ἢ κατὰ τὴν ἐξοδὸν τῶν.

Ἄρθρ. 2.

Ὅλα τὰ προϊόντα τῆς γῆς, ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν ἐπαρχιῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸ κράτος τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τοὺς τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, ἢ ὅσων ἡ ἐξαγωγὴ ἐκ τῶν αὐτῶν λιμένων εἶναι συγκεχωρημένη, ἢ θέλει συγχωρηθῆ εἰς τὰ ἐπιχώρια πλοῖα, δύνανται ἐπίσης νὰ εἰσαχθῶσιν ἢ ἐξαχθῶσι κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ ἕτερον τῶν συνομολογουσῶν μερῶν.

Ἄρθρ. 3.

Ὅλα τὰ εἶδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τοῦ Μεγαλειότητος Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσυχθῶσιν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ἐκ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, θέλουν ὑπόκεισθαι εἰς μόνον τὰ δικαιώματα ὅσα ἤθελον πληρῶνεσθαι διὰ τὰ αὐτὰ εἶδη ἐὰν εἰσῆγοντο ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων καὶ ἀμοιβαίως, ὁ αὐτὸς κανὼν θέλει φυλάττεσθαι εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ὡς πρὸς τὰ εἶδη ὅσα δὲν εἶναι προϊόντα τῆς γῆς ἢ τῆς βιομηχανίας τῶν εἰς τὸ κράτος τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ὑποκειμένων ἐπαρχιῶν, δύνανται δὲ ἐννόμως νὰ εἰσαχθῶσιν ἐπὶ Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρ. 4.

Ὅλαι αἱ πραγματεῖαι καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου, ὅσων ἡ εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς λιμένας ἑκατέρας τῶν δύο Ἐπικρατειῶν εἶναι ἐννόμως ἐπιτετραμμένη, θέλουν εἶσθαι δεκτὰ, ἐπὶ πληρωμῇ ἴσων δικαιοματίων, εἰσαγόμενα εἴτε δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικράτειαν, καὶ θέλουν παρχωρεῖσθαι δι' ὅλας τὰς πραγματείας καὶ ὅλα τὰ εἶδη τοῦ ἐμπορίου ὅσα ἐννόμως ἐξάγονται ἐκ τῶν λιμένων τῶν δύο Ἐπικρατειῶν, αἱ αὐταὶ ἀμοιβαὶ (primes) ἀποδόσεις δικαιοματίων (remboursemens de droits) καὶ ὡφέλεια, εἴτε ἐξάγονται δι' ἐπιχωρίων πλοίων, εἴτε διὰ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἑτέραν Ἐπικράτειαν.

Ἄρθρ. 5.

Οὐδεμία τῶν δύο Κυβερνήσεων, καθὼς οὔτε τις ἐταιρία ἢ σωματεῖον, ἢ πράκτωρ, ἐξ ὀνόματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑκατέρας τῶν δύο Κυβερνήσεων ἐνεργούντες, δὲν θέλουν ὁδεῖ ἐμμέσως ἢ ἀμέσως οὐδεμίαν τινὰ πραγματικὴν εἰς τὴν ἀγορὰν προϊόντος τινος τῆς γῆς ἢ βιομηχανίας τῆς Ἐπικρατείας μιᾶς τῶν δύο Δυνάμεων καὶ εἰσαγόμενου εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς ἄλλης, λόγῳ ἢ αἰτίας τῆς ἐθνικότητος τοῦ μετακομίσαντος τὸ προϊόν τοῦ πλοίου, καθότι ὁ ἀληθὺς σκοπὸς καὶ θέλησις τῶν Ὑψηλῶν συνομολογουσῶν Δυνάμεων, εἶναι νὰ μὴ ὑπάρχῃ ὡς πρὸς τοῦτο οὐδεμία διαφορὰ, ἢ ὁποιαδήποτε διάκρισις.

Ἄρθρ. 6.

Πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρὶξηγήσεως ὡς πρὸς τοὺς κανονισμοὺς τοῖς προσδιορίζοντας τοὺς ὅρους οὔτινες ἀποτελεῦσιν ἐν πλοῖον Ἑλληνικὸν ἢ ἐν πλοῖον Ἀγγλικόν, συμφωνεῖται ὅτι θέλουν θεωρεῖσθαι ὡς Ἑλληνικά ὅλα τὰ πλοῖα τὰ κατασκευασμένα ἐντὸς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας τὰ κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικά πλοῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ ἀπὸ ὑπηκόους Ἑλλήνας ἐφοδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ ἔγγραφα καὶ τὰ ὅποια ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἐνὸς ἐπὶ τῶν Λειῶν δικαστηρίου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἤθελον εἶσθαι πλήρως ἰδιοκτησίᾳ ἐνὸς ἢ πολλῶν ὑπηκόων Ἑλλήνων καὶ τῶν ὁποίων ὁ πλοίαρχος καὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληρώματος εἶναι ὑπηκοοὶ Ἕλληνες. Θέλουν ὡσαύτως θεωρεῖσθαι ὡς πλοῖα Ἀγγλικά ὅλα τὰ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος κατασκευαζόμενα καὶ ὅλα, ὅσα κυριευθέντα κατὰ τοῦ ἐχθροῦ ἀπὸ πολεμικά πλοῖα τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἢ ἀπὸ ὑπηκόους τῆς ἐφοδιασμένους μὲ καταδιωκτικὰ τοῦ Ναυαρχείου, ἤθελον τακτικῶς κηρυχθῇ ὡς καλῶς κατασχεθέντα παρ' ἐνὸς δικαστηρίου ἐπὶ τῶν Λειῶν τῆς εἰρημένης Μεγαλειότητος· προσέτι δὲ καὶ ὅλα ὅσα ἤθελον καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον ἐπὶ παραβιάσει τῶν κατὰ τῆς σωματιμπορίας τῶν Μαύρων ὑπαρχόντων νόμων, καὶ τὰ ὅποια ἤθελον κατέχεσθαι, ἤθελον πλέει καὶ ἤθελον εἶσθαι καταχωρημένα εἰς τὰ νηολόγια, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας.

Ἄρθρ. 7.

Ἐὰν πολεμικὸν ἢ ἐμπορικὸν πλεῖον ἐνὸς τῶν δύο ἔθνων ναυαγήσῃ εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ ἑτέρου, ὅλα τὰ λείψανα τῶν ἐμπορικῶν ἢ πολεμικῶν τούτων πλοίων ἢ τῶν ἀρμένων, καὶ τῆς συσκευασίας (agres et appareaux) ὅλα τὰ διασωθέντα ἀντικείμενα καὶ αἱ πραγματεῖαι ἢ τὸ πρῶτον ἐξ αὐτῶν, προσέτι δὲ καὶ ἅπαντα τὰ ἔγγραφα τὰ εὑρεθησόμενα ἐπὶ τοῦ πλείου θέλουν διατηρεῖσθαι ἐπιμελῶς μερσίσις ἢ ἤθελον ζητηθῇ παρὰ τῶν κυρίων αὐτῶν, ἢ παρὰ τῶν τακτικῶς διωριτμένων ἐπιτρόπων τῶν, ἢ παρὰ τῶν ἀμοιβαίως προξένων ἐνεργούντων ἐντὸς τοῦ τμήματος ὅπου ἤθελε συμβῇ τὸ ναυάγιον, ἐὰν ἡ ζήτησις

γίνῃ ἐπὶ τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων παρὰ τὸν νόμον τῶν ἐν ἰσχύϊ εἰς τὰ Κράτη τῶν Ὑψηλῶν συννομολογούντων μερῶν, ὁ δὲ πρόξενος, ὁ ἰδιοκτήτης, ἢ ὁ ἐπιτροπὸς αὐτοῦ δὲν θέλει υποβληθῇ εἰς ἄλλην τινὰ πληρωμὴν διὰ τὰς δαπάνας τὰς γενομένας πρὸς συντήρησιν τῆς ἰδιοκτησίας ἢ ἕκκα τῆς ναυαγαιρέσεως, εἰμὴ εἰς ἐκείνην εἰς ἣν ἤθελον υποβληθῇ εἰς παρολοῖαν περίστασιν ἢ ἐθνικὸν πλοῖον, τὰ δὲ διασωθέντα τοῦ ναυαγίου ἀντιλαμβανόμενα ταῦτα καὶ αἱ πραγματεῖαι δὲν θέλουν καθυποβάλλεσθαι εἰς πληρωμὴν δικαιωμάτων, εἰμὴ ἐὰν πρόκηται νὰ καταναλωθῶσιν ἐντὸς τοῦ τόπου.

Ἄρθρ. 8.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος καὶ ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συνεφώνησαν, ὅτι ἕκαστον τῶν Ὑψηλῶν συννομολογούντων μερῶν θέλει ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζῃ Γεν. Προξένους, Προξένους καὶ Ὑποπροξένους εἰς ἕκαστον τῶν λιμένων τῆς Ἑπικρατείας τοῦ ἐτέρου τῶν συννομολογούντων μερῶν, ὅπου οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἤθελον κριθῇ ἀναγκαῖοι, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἐμπορίας καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων τοῦ ἐτέρου Κράτους. Συμφωνεῖται δὲ ῥητῶς, ὅτι εἰς τοὺς Προξένους τούτους, ὅποιαςδήποτε τάξεως καὶ ἂν ᾖσιν, θέλουν ἀπονέμεσθαι εἰς τὰ μέρη ὅπου διαμένουν, τὰ ἴσα μὲ τοὺς τοῦ ἑθνους, τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ Α. Βρεταννικὴ Μεγαλειότης συγκατατίθεται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ελλάδος τὸς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια, καθόσον ἀφορᾷ τὸ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων γινόμενον ἐμπόριον μὲ τοὺς κατὰ τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας τόπους τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὴν Α. Βρεταννικὴν Μεγαλειότητα, τὰ ὅποια ἀπολαύουσιν, ἢ δύνανται ν' ἀπολαύσουσι δυνάμει συνθήκης τινος, ἢ πράξεως τῆς Βουλῆς, οἱ ὑπήκοοι, ἢ πλῆττι τοῦ ἑθνους τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου. Ἐννοεῖται ἐν τούτοις, ὅτι οἱ νόμοι, κανόνες, διατάξεις καὶ περιορισμοί, εἴτινες ἐφαρμόζονται ἤδη, ἢ δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν εἰς τὰ πλοῖα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους παντὸς ἐτέρου ξένου κράτους ἀπολαύοντος τὰς αὐτὰς ὠφελείας καὶ προνόμια διὰ τὸ μετὰ τῶν εἰρημένων τόπων ἐμπόριον, θέλουν εἶσθαι ἐπίσης ἐφαρμοστέα καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ελλάδος.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ελλάδος θέλουν ἔχει εἰς ὅλην τὴν ἐπικράτειαν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος ἀπορραλλάκτως, ὡς οἱ ἐγγόμοι, (όμοιοι) πλήρη ἐλευθερίαν νὰ διευθύνουν αὐτοὶ μόνοι τὰς ἰδίας υποθέσεις των, ἢ νὰ ἐμπιστεύωνται τὴν διευθύνσιν των εἰς πάντα ἄλλον τὸν ὅπου ἤθελον εὐχарιστηθῇ νὰ διορίσωσιν ὡς μεσίτην, ἐπιτροπὸν ἢ διερμηνέα.

Οἱ ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δὲν θέλουν υποβληθῇ εἰς περιορισμὸν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν

ὑποκειμένων τῶν μελλόντων νὰ ἐνεργήσωσι κατὰ τὰς ῥηθείσας ιδιότητος, καὶ δὲν θέλουν ὑποχρεωθῇ νὰ δώσωσι μισθὸν ἢ ἀντιμισθίαν τινὰ εἰς ἄτομον, τὸ ὅποιον δὲν ἤθελον εὐχарιστηθῇ νὰ μεταχειρισθῶσι. Πλήρης ἐλευθερία θέλει ἐπίσης παραχωρηθῇ εἰς πᾶσαν περίστασιν εἰς τὸν ἀγοραστὴν καὶ εἰς τὸν πωλητὴν νὰ κλείσωσιν συμφωνίαν καὶ νὰ προσδιορίσωσι μεταξύ των, ὡς ἤθελον κρίνει κατάλληλον, τὴν τιμὴν πώσης πραγματείας, ἢ παντὸς ἀντικειμένου ἐμπορίας, εἰσαγομένων εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας ἢ ἐξαγομένων ἐκ τοῦ Βασιλείου τούτου, τηρούντες ὅμως τοὺς ἐν ἰσχύϊ εἰς τὸ Κράτος νόμους καὶ τὰ ἔθιμα.

Τὰ αὐτὰ προνόμια θέλουν παραχωρηθῇ κατὰ τὰ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ελλάδος μέρη καὶ μὲ τὰς αὐτὰς συμφωνίας εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μεγαλειότητος Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας.

Ἄρθρ. 11.

Εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κατὰ τοὺς λιμένας ἀστυνομικὴν εὐταξίαν, τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν τῶν πλοίων, τὴν ἀτφάλειαν τῶν ἐμπορικῶν εἰδῶν, ἄλλων ἀντικειμένων καὶ πραγμάτων, οἱ ὑπήκοοι ἐκάστης τῶν Ἑπικρατειῶν θέλουν ὑπόκεισθαι ἐπιχωρίως ἄνευ διαφορᾶς, ἢ διακρίσεως, εἰς τοὺς νόμους καὶ τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις τῆς ἐτέρας, καὶ θέλουν ἀπολαμβάνει καθ' ὅλην τὴν ἐκτασιν τῶν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἀμφοτέρων τῶν συννομολογούντων μερῶν ὑπαγομένων τόπων δι' ἑαυτοὺς, καὶ διὰ τὰς ἰδιοκτησίας των, πλήρη καὶ τελείαν ἐλευθερίαν, θέλουν ἔχει ἐλευθερίαν καὶ εὐκολον εἰσόδον εἰς τὰ δικαστήρια πρὸς καταδίωξιν καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δικαιωμάτων των θέλουν εἶσθαι ἐλεύθεροι νὰ μεταχειρίζωνται τοὺς δικηγόρους, τοὺς πληρεξουσίους ἢ τοὺς ἐπιτρόπους ὅποιαςδήποτε ὀνόμα καὶ ἂν φέρουν οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἤθελον κρίνει κατάλληλοτέρους εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι καὶ ὑπερασπισθῶσι τὰ συμφέροντά των, συμμορφούμενοι ὅμως κατὰ ταῦτα μὲ τὰς παρὰ τῶν ἐπιχωρίων νόμων ἐπιβαλλομένας εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς ὑποχρεώσεις. Θέλουν ἀπολαύει, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης, τὰ αὐτὰ προνόμια, δικαιώματα καὶ ἀτελείας, ὅποια καὶ οἱ ἰθαγενεῖς, καὶ δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι κατὰ τὰς περιστάσεις ταύτας εἰς κανὲν ἄλλο δικαίωμα ἢ φόρον, εἰμὴ εἰς ὅσα υποβάλλονται καὶ οἱ ἰθαγενεῖς. Θέλουν ἐξαίρεθῆαι ἀπὸ πᾶσαν ἀπογραφὴν διὰ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν κατὰ ξηρὰν ἢ κατὰ θάλασσαν. Οὐδὲν εἰσὶν δάνειον ἐπιβληθήσεται αὐτοῖς, αἱ δὲ ἰδιοκτησίαι των δὲν θέλουν υποβάλλεσθαι εἰς ἄλλα ἐάρη, ἀπαιτήσεις, ἢ φόρους, εἰμὴ εἰς ὅσα καὶ αἱ ἰδιοκτησίαι τῶν ἰθαγενῶν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 12.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ελλάδος καὶ ἡ Μεγαλειότης Βασιλίσσα τοῦ Ἰνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεταννίας καὶ Ἰρλανδίας, συμφωνοῦν, ὅτι οἱ ὑπήκοοι τῆς

μίας τῶν Ἐπικρατειῶν θέλουν ἀπολαύει ἀμοιβαίως εἰς τὴν ἄλλην, ὅλας τὰς ὠφελείας ἐντελοῦς ἱερησκευτικῆς ἀνοχῆς· καὶ τὴν ὑπεράσπισιν τὴν ὑποίχιν οἱ ἤδη ὑπάρχοντες εἰς ἀμφοτέρω τὰ Κράτη νόμοι χρηγοῦσιν εἰς τοὺς προσβεύοντας ὑποικνδῆποτε θρησκευτικὴν δοξασίαν.

Ἄρθρ. 13.

Οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος καὶ οἱ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Μεγαλειότητος Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας διαμένοντες ὑπήκοοι τῆς Α. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος θέλουν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ διαθέτουν ἀπάτας τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ὅπως δῆποτε καὶ ἂν ἤθελον αὐταὶ ἀποκαλεῖσθαι διὰ πράξεως τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ διαθήκης, καθ' ὃν τρόπον ἤθελον τὸ νομίσει κατάλληλον. Καὶ ἂν ὑπήκοος Ἄγγλος ἀποδιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὑπήκοός τις Ἕλλην ἀποδιώσῃ εἰς τὴν Ἐπικράτειαν τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείπῃ πρᾶξιν τινὰ τελευταίου ὁρισμοῦ, ἢ χωρὶς διαθήκης, οἱ ἀμοιβαῖοι Πρῶτοι ἢ ὑποπρόξινοι θέλουν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διευθετῶσι πρὸς ὄφελος τῶν νομίμων κληρονόμων καὶ δανειστῶν, καθόσον τοῦτο ἐπιτρέπεται ἀπὸ τοὺς ἀμοιβαίους ἐπιχωρίους νόμους, τὴν ἰδιοκτησίαν τῶν ὁμοεθνῶν τῶν τῶν ἀποδιούντων ἀδιαθέτων.

Ἄρθρ. 14.

Τὰ ἱψηλὰ συνομολογούντα μέρη συντίθενται ὅτι τὰ διὰ τῆς παρούσης συνθήκης συμφωνηθέντα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι εἰς τὴν Γιβραλτάρην καὶ εἰς τὴν νῆσον τῆς Μελίτης.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἰσχύει δέκα ἔτη κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων, καὶ μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην μέχρι τῆς παρελεύσεως δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ τὸ ἐν τῶν συνομολογούντων μερῶν ἀναγγεῖλῃ εἰς τὸ ἔτιον τὴν περὶ παύσεως τῆς συνθήκης ταύτης πρόθεσιν τοῦ. Ἐκαστον δὲ τῶν ἱψηλῶν συνομολογούντων μερῶν ἐπιφυλάττει τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ τοιαύτην διακήρυξιν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν δέκα εἰρημένων ἐτῶν, ἢ εἰς ἑτέραν τινὰ ὁποικνδῆ-

ποτε ἐποχὴν, μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην. Καὶ συμφωνεῖται μετὰ τῶν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν δώδεκα μηνῶν, ἀφοῦ ἡ διακήρυξις τοῦ ἐνός τῶν μερῶν ληφθῇ παρὰ τοῦ ἑτέρου, ἡ συνθήκη αὕτη καὶ ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῇ ὁριζόμενα θέλουν παύσει ὁλοκληρῶς τοῦ νὰ ᾖναι ὑποχρεωτικά.

Ἄρθρ. 16.

Ἡ παρούσα Συνθήκη θέλει ἐπικυρωθῇ καὶ αἱ ἐπικυρώσεις θέλουν ἀνταλλαχθῇ ἐν Λονδίνῳ ἐν διαστήματι τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἡμερομηνίας ταύτης.

Πρὸς πίστωσιν δὲ τούτων, ἀμφοτέρω οἱ πληρεξούσιοι ὑπογράψαντες τὴν Συνθήκην ταύτην, ἐπέθεντο τὴν σφραγίδα τῶν.

Ἐν Λονδίνῳ, τὴν 22 Σεπτεμβρίου (4 Ὀκτωβρίου) 1837 ἔτους.

(Τ. Σ.)

Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

(Τ. Σ.)

ΠΑΛΜΕΡστον.

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιούμεν τὴν εἰρημένην Συνθήκην κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα ἄρθρα, ὑποσχομένοι δι' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους νὰ τὴν φυλάττωμεν πιστῶς, χωρὶς νὰ τὴν προσβάλλωμεν τὸ παραμικρὸν οὐδὲ νὰ συγχωρῶμεν νὰ ἐπινεχθῇ εἰς αὐτὴν ἡ ἐλαχίστη προσβολή.

Ὅθεν εἰς πίσωσιν ὑπογράψαντες τὴν παρούσαν πρᾶξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐπέθεντο τὴν τοῦ Βασιλείου ἡμῶν σφραγίδα.

Ἐν Ἀθῇ, τὴν 14 (26) Νοεμβρίου ἐν ἔτει μὲν σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακισιοστῷ τριακοστῷ ἐβδόμῳ τῆς δὲ ἡμετέρας Βασιλείας τῷ ἑκτῷ.

ΟΘΩΝ.

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΡΟΥΑΡΤ.

OTHON,
PAR LA GRACE DE DIEU ,
ROI DE LA GRÈCE:

Academy of Athens

Savoir fû ons à qui il appartiendra; qu'ayant été conclu le vingt deux septembre (quatre octo-
bre) 1837 entre Nous et S. M. la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, un
ité et commerce de de Navigation dont la teneur suit:

*la Sa Majesté le Roi de la Grèce, et Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne
et d'Irlande, désirant étendre et régler les relations de commerce de leurs sujets respectifs au
moyen d'une convention, ont nommé pour leurs Plénipotentiaires à cet effet savoir:*

Sa Majesté le Roi de la Grèce, le sieur Spyridion Tricoupi, son Conseiller d'Etat en service ex-
traordinaire, son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté la Reine du
Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, Grand Commandeur de l'ordre Royal du Sau-
veur, Grand Croix de l'ordre Américain d'Isabelle la Catholique, et Sa Majesté la Reine du Ro-
yaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande. Le très-honorable Henri Jean Vicomte Palmers-
ton, Baron Temple, Pair d'Irlande, Conseiller de Sa Majesté Britannique en son Conseil privé, Che-
valier Grand Croix du très-honorable ordre du bain, membre du Parlement et son Principal Se-
crétaire d'Etat, ayant le département des affaires Etrangères; les quels après avoir communiqué
leurs pleins pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme; ont arrêté et conclu les articles
suivants.

Art. I.

A partir et après l'échange des ratifications de la présente convention, les navires grecs qui en-
treront dans les ports du Royaume Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande ou qui en sortiront, et
réciproquement, les Bâtimens Anglais qui entreront dans les ports du Royaume de la Grèce, ou
qui en sortiront, ne seront assujettis à aucuns droits ou charges, de quelque nature qu'ils soient,
autres ou plus considérables que ceux qui sont actuellement imposés, ou qui pourront, par la sui-
te être imposés, aux Navires Nationaux, à leur entrée dans ces Ports, ou à leur sortie respective-
ment.

Art. II.

Toutes les productions du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la domination des hautes
parties contractantes, dont l'importation dans les ports Grecs et dans les Ports du Royaume Uni
de la Grande Bretagne et d'Irlande, ou dont l'exportation de ces mêmes Ports, est ou sera permise
dans les Navires indigènes, pourront également y être importées, ou en être exportées, de la même
manière, dans les Navires appartenant aux Etats de l'autre partie contractante.

Art. III.

Tous les objets qui ne sont pas production du sol ou de l'Industrie des Etats soumis à la do-
mination de Sa Majesté Hellénique, et qui peuvent être légalement importés, du Royaume de la
Grèce, dans les ports du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande sur des Bâtimens
Grecs, ne seront soumis qu'aux droits que payeraient les mêmes objets s'ils étaient importés sur
des bâtimens Anglais; et réciproquement, une règle semblable sera observée dans les Ports de la
Grèce, par rapport aux objets, qui ne sont pas production du sol ou de l'industrie des Etats de
Sa Majesté Britannique, et qui peuvent être légalement importés, dans les ports du Royaume de
la Grèce, sur des bâtimens Anglais.

Art. IV.

Toutes les marchandises et objets de commerce dont l'entrée dans les Ports de l'un des deux
Etats est légalement permise, seront admis au même taux de droits, qu'ils soient importés par des
bâtimens nationaux ou par des navires de l'autre Etat; et il sera accordé pour toutes les marchan-
dises et objets de commerce dont la sortie des Ports des deux Etats est légalement permise, les
mêmes primes, remboursements de droits, et avantages, soit que l'exportation s'en fasse par les na-
vires de l'un ou par ceux de l'autre Etat.

Art. V.

Il ne sera donné ni directement, ni indirectement, ni par l'un des deux gouvernemens, ni par

Art. X.

Les sujets de Sa Majesté Hellénique auront dans tous les territoires de Sa Majesté Britannique, à l'égal des Nationaux, une liberté entière de diriger eux mêmes leurs propres affaires, ou d'en confier la direction à tout autre individu qu'il leur plairait de nommer en qualité de courtier, fa-cteur, agent, ou interprète. Les sujets de Sa Majesté Hellénique ne pourront être restreints dans le choix de personnes pour agir dans telle qualité, et ils ne seront contrains de payer aucun sa-laire, ou rémunération à tout individu qu'ils ne désireraient pas employer. Une liberté entière sera de même accordée, en toute circonstance, à l'acheteur et au vendeur de conclure un marché, et de fixer entr'eux, comme ils le jugeront convenable, le prix de toutes marchandises ou objets de commerce qui seraient importés dans le Royaume-Uni, ou qui en seraient exportés, en observant les lois et les coutumes en vigueur dans le pays. Les mêmes privilèges seront accordés dans les possessions de Sa Majesté Hellénique, et sous les mêmes conditions, aux sujets de Sa Majesté Bri-tannique.

Art. XI.

Pour tout ce qui a rapport à la police des Ports, au chargement et au déchargement des Na-vires, et à la sureté des marchandises, biens, et effets, les sujets de l'un ou de l'autre Etat, seront soumis localement, sans différence ni distinction, aux lois, et réglemens de police de chaque Pays; et ils jouiront dans toute l'étendue des possessions des deux Parties contractantes, par rapport à leurs personnes et à leurs propriétés, d'une pleine et entière liberté. Ils auront libre et facile ac-cès aux cours de justice, pour la poursuite et pour la défense de leurs droits, et ils seront libres d'employer les avocats, les procureurs, ou les agens de quelque dénomination que ce-soit, qu'ils jugeront les plus propres à maintenir et à défendre leurs intérêts en se conformant, bien enten-du, à cet égard, aux obligations imposées aux Nationaux par les lois du Pays. Ils jouiront pour tout ce qui concerne l'administration de la justice, des mêmes privilèges, droits et franchises, dont jouissent les indigènes; et ils ne seront assujettis, dans aucun de ces cas, à aucun autre droit ou taxe qu'à ceux aux quels sont soumis les indigènes. Ils seront exempts de toute conscription pour service militaire, soit par mer, soit par terre; aucun emprunt forcé ne leur sera imposé, et leurs propriétés ne seront assujetties à aucune autre charge, réquisition, ou taxe, qu'à celles dont sont passibles les propriétés indigènes.

Art. XII.

Sa Majesté le Roi de la Grèce et sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la grande Bretagne et d'Irlande, conviennent que les sujets des pays respectifs jouiront dans les Etats de l'autre, de tous les avantages d'une tolérance religieuse complète, et de la protection que les lois aujourd'hui exis-tantes dans les deux Pays, accordent à ceux qui professent toute opinion religieuse.

Art. XIII.

Les sujets de Sa Majesté le Roi de la Grèce résidant dans les Etats de Sa Majesté Britannique et les sujets de Sa Majesté Britannique résidant dans les Etats de Sa Majesté le Roi de la Grèce, pourront disposer de toutes leurs propriétés, quelqu'en soit la dénomination, par acte de derni-ère volonté ou par testament, comme ils le jugeront convenable; et si un sujet grec venait à mourir dans les Etats de la Reine de la Grande Bretagne, ou si un sujet Anglais venait à mourir dans les Etats du Roi de la Grèce, sans acte de dernière volonté, ou sans testament, les Consuls ou les Vice-Consuls respectifs auront le droit d'administrer, au profit des héritiers légitimes et des cré-anciers, autant qu'il sera permis par les lois des Pays respectifs, la propriété des sujets de leur na-tion qui mourraient sans testament.

Art. XIV.

Les Hautes Parties Contractantes conviennent que les stipulations de la présente convention seront applicables à Gibraltar et à l'Île de Malte.

Art. XV.

La présente convention restera en vigueur pendant dix ans à dater du jour de l'échange des ra-tifications; et au delà de ce terme, jusqu'à l'expiration de douze mois après que l'une des hautes

Parties contractantes aura annoncé à l'autre son intention d'y mettre fin; chacune des hautes Parties contractantes se réservant le droit de faire une telle déclaration au bout des dix ans susmentionnés, ou à telle autre époque que ce soit après la fin de ce terme; et ils est convenu entr'Elles, qu'à l'expiration de douze mois après que la déclaration de l'une des deux parties aura été reçue par l'autre, cette convention, et toutes les stipulations y renfermées, cesseront entièrement d'être obligatoires.

Art. XVI.

La présente convention sera ratifiée, et les ratifications en seront échangées à Londres, dans l'espace de trois mois de sa date.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signée, et y ont apposé le sceau de leurs armes. Fait à Londres le vingt deux Septembre (quatre octobre) l'an de grace Mil-huit-cent trente sept.

(L. S.) S. TRICOUPI.

(L. S.) PALMERSTON.

Nous avons agréable, ratifions et confirmons le sus-dit Traité en tous les points et articles qu'il contient, promettant pour Nous et Nos héritiers et successeurs de l'observer fidèlement sans y donner ni permettre qu'il y soit donné la moindre atteinte.

En foi de quoi Nous avons signé le présent acte de ratification et y avons fait apposer le sceau de Notre Royaume.

Donné à Athènes le 14 (26) du mois de novembre de l'an de grâce Mil-huit-cent trente sept et de Notre Règne le Sixième.

OTHON.

RUDHART.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

